



การสารภาพความผิดบาป ( [pinkawpongsak@gmail.com](mailto:pinkawpongsak@gmail.com) )

การที่เราจะทำอะไรบางอย่างที่ดีหรือไม่ดีก็ตาม จิตใต้สำนึกลึก ๆ จะบอกกับเราเองว่าผิดหรือถูก ถ้าสิ่งที่จะทำซึ่งเป็นความผิดบาปจะรู้สึกว่าจะทำได้ง่ายไม่ต้องคิดมาก แต่ถ้าเราทำอะไรที่ไม่มันยากเย็นชื่นใจ นั่นแสดงว่าความบาปได้ครอบงำจิตใจโดยที่เราไม่ค่อยรู้ตัวบนทอนความคิด

ความตั้งใจจึงทำให้คิดว่าต้องมีอะไรบางอย่างที่เราถวิลหา

เราจะพบว่าตั้งแต่เกิดมามีบาปก็มาติดตัวมาตามสายเลือดสืบทอดมาจากอาดัมและเอวาที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า พระองค์ทรงตรัสว่า

ต้นไม้ทุกต้นในสวนนี้เจ้ากินได้ยกเว้นต้นไม้ต้นนี้ซึ่งเป็น “ต้นไม้แห่งชีวิต” เจ้าห้ามกิน

แต่เอวาไม่เชื่อกลับไปเชื่อมารซาตานที่บอกว่าไม่จริงหลอกถ้าเจ้ากินเจ้าจะเป็นเหมือนกับพระเจ้า จะรู้สึกผิดชอบชั่วดี นี่คือบาปครั้งแรกที่เข้ามา

ครอบงำมนุษยชาติทั้งโลก แล้วเราจะทำอะไรให้บาปได้หลุดพ้นไปจากเรา ไม่ว่าจะเป็นการทำบุญไถ่บาป บริจาคเงินทองสิ่งของให้กับคนยากคนจน สร้างสมบุญบารมี คนรวยก็จะใช้เงินสร้างวัดวาอารามสร้างสิ่งที่เป็นสาธารณะประโยชน์ส่วนรวม แล้วก็คิดว่าจะได้บุญเมื่อจากโลกนี้ไปแล้วก็จะไม่ตกนรก

จะได้ขึ้นสวรรค์ บางทีถึงขนาดมีการซื้อใบขึ้นสวรรค์กันเลยทีเดียว สิ่งเหล่านี้ก็ไม่สามารถช่วยให้มนุษย์หยุดการทำบาปได้

เพราะคิดว่าไม่เป็นไรเมื่อทำบาปเดียวไปซื้อใบขึ้นสวรรค์ก็ได้ หรือไปทำบุญไถ่บาปก็สิ้นเรื่อง

เท่าที่เราเชื่อหรือศึกษาขึ้นมาในพระคัมภีร์พระเจ้าบอกความมนุษย์ไม่สามารถช่วยตัวเองให้

หลุดพ้นจากบาปได้ เอเฟซัส 2:8-9 “ด้วยว่าซึ่งเราทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อและมีใจโดยตัวเราทั้งหลายกระทำเอง แต่พระเจ้าทรงประทานให้ ความรอดนั้นจะเนื่องด้วยการกระทำก็หามิได้ เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดอวดได้” ฉะนั้น การกระทำใด ๆ ก็ตามไม่สามารถรอดได้

ถ้าอย่างนั้นคนที่รอดกันหมดเพราะเขาก็จะอวดในสิ่งที่เขาสร้างหรือบริจาคจริงไหมครับความเชื่อไม่ใช่ความรู้ทางสมอง หรือเชื่อในสิ่งที่เป็นอนิจจัง

หรือเชื่อในประวัติศาสตร์ที่ได้บันทึกกันมาตามยุคตามสมัยจนมาถึงเรา ความเชื่อคือการเชื่อและไว้วางใจในองค์พระเยซูคริสต์เจ้าแต่เพียงผู้เดียวในความรอดบาป

แต่ถ้าเชื่ออย่างเดียวก็น่ารอดเช่นกันต้องกระทำตามด้วย แต่ถ้าเชื่อแล้วก็ต้องมีการสารภาพความผิดบาปต่อพระองค์ด้วย เหมือนกับคนที่ได้ทำผิดกฎหมายและถูกจับได้

แต่เมื่อเขาได้สารภาพความผิดบาปต่อหน้าศาล ก็จะมีการให้อภัยหรือลดโทษให้กึ่งหนึ่ง เช่นเดียวกันพระเยซูเป็นคนที่ต่างให้หรือเป็นคนกลางระหว่างเรากับพระเจ้า

2 โครินธ์ 5:18 “ทั้งสิ้นนี้เกิดมาจากพระเจ้าผู้ทรงให้เราคืนดีกันกับพระองค์ทางพระเยซูคริสต์ และทรงโปรดประทานให้เรามิพ้นกิจเรื่องการคืนดีกัน” ดังนั้น

ก็ต้องเป็นหน้าที่ของเราที่จะทำพันธกิจในเรื่องนี้เมื่อเราเชื่อและไว้วางใจในพระองค์

การสารภาพความผิดบาปเป็นขั้นแรกที่เราจะได้รับการช่วยเหลือจิตวิญญาณให้รอดโดยพระเจ้าที่เป็นผู้ประทานให้แก่เราโดยทางพระเยซูคริสต์ ใน กิจการ 2:36-38

กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นให้พงศ์พี่น้องอิสราเอลทั้งปวงทราบแน่นอนว่า พระเจ้าได้ทรงยกพระเยซูนี้

ซึ่งท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขนนั่นทรงตั้งขึ้นไว้เป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นพระคริสต์ เมื่อคนทั้งหลายได้ยินแล้วก็รู้สึกแปลก ปลามใจ

จึงกล่าวแก่เปโตรและอัครทูตอื่น ๆ ว่า พี่น้องเอ๋ย เราจะทำอย่างไรดี ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่า จงกลับใจใหม่

และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์เจ้าสิ้นทุกคน เพื่อพระเจ้า จะทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย แล้วท่านจะได้รับพระราชทานพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ดังนั้น การสารภาพความผิดบาปหรือการกลับใจใหม่ ไม่ใช่เพียงแค่รู้สึกถึงความผิดบาปของเราเท่านั้น หรือรู้สึกเสียใจ

ในความบาปที่ได้กระทำไปความรู้สึกผิดในความบาปของเรามันจะมาก่อนการสารภาพ แต่มันไม่ได้เป็นการสารภาพในตัวมัน ไม่มีใครที่จะสารภาพจนกว่าเขาจะรู้สึกเป็นครั้งแรกว่าผิดในบาปของเขา แต่ไม่ใช่จะมีความรู้สึกผิดหลังจากการสารภาพ ใน กิจการ 24:25 กล่าวว่า “ขณะที่เปาโลอ้างถึงความยุติธรรม ความอดทนใจทางกาม และการพิพากษาซึ่งจะมาเบื้องหน้านั้น เฟลิกส์ก็สะดุ้งตกใจกลัว จึงพูดว่า ‘คราวนี้จงไปก่อนเถอะ’ เมื่อมีโอกาสเราจะเรียกท่านมาอีก” (เฟลิกส์มีความรู้สึกผิดแต่ไม่ยอมสารภาพ) หรือบางคนอาจมีความรู้สึกเสียใจมาก เพราะว่า ผลที่เกิดขึ้นจากบาปของเขา หรือเพราะว่าเขาถูกจับได้ ผู้คนส่วนมากเสียใจไม่ใช่เพราะสิ่งที่เขาทำผิด แต่เป็นเพราะว่าเขาได้ถูกจับได้ว่าทำผิด 2 โครินธ์ 7:10 กล่าวว่า “เพราะว่าความเสียใจอย่างที่ขอบพระทัยพระเจ้าย่อมกระทำให้กลับใจใหม่ ซึ่งนำไปถึงความรอด และไม่เป็นที่น่าเสียใจ แต่ความเสียใจอย่างโลกนั้นย่อมนำไปถึงความตาย” หรือไม่ใช่พยายามที่จะเป็นคนดีทำดี คิดดี ผู้คนส่วนมากพยายามด้วยตัวเอง ความพยายามของตัวเองก็มีรากของความชอบธรรม

อยู่ในตัวมันเอง มันจะไม่มีการรับรองที่จำเป็นของการสารภาพจากความบาปในตัวมนุษย์เองอิสยาห์ 64:6

“ข้าพระองค์ทุกคนได้กลายเป็นเหมือนคนที่ไม่สะอาดและการกระทำอันชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งสิ้นเหมือนเสื้อผ้าที่สกปรก ข้าพระองค์ทุกคนเหี่ยวลงอย่างไร้ และความบาปผิด

ของข้าพระองค์ทั้งหลายได้พัดพาข้าพระองค์ไปเหมือนลม” หรือไม่ใช่เข้ามาที่จะรู้เรื่องศาสนา เหมือนพวกฟาริสีที่ทำตัวเป็นผู้เคร่งศาสนา (มธ.3:7-10)

ท่านยอห์นได้กล่าวว่า “เจ้าชาติจูดีย์” หรือไม่ใช่ว่าเรามีความรู้ในเรื่องของสติปัญญาของความจริงหรือความชั่วในสมอง โรม 10:10

“ด้วยว่าความเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับสั่งจะของพระเจ้าด้วยปากก็นำไปสู่ความรอด” ดังนั้น

ความจริงในการที่เราจะสารภาพความบาปเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งคือ ต้องแสดงความเสียใจต่อ

พระเจ้าในความบาปของเรา คือการรู้สึกเสียใจ ไม่ใช่เพื่อตัวเราเองหรือคนหนึ่งคนใด แต่สิ่งแรกคือเป็นการรู้สึกเสียใจต่อพระเจ้า

และต้องรู้ความจริงในเรื่องบาปของเรา คือสารภาพบาปจริง ๆ ของเรา หันกลับจากความบาปผิดของเรา ด้วยการหยุดทำบาปหรือไม่ซ่อนบาปเอาไว้

ต้องเกลียดบาปไม่คิดที่จะทำ

อีก ฮีบรู 1:9 “พระองค์ทรงรักความชอบธรรม และทรงเกลียดต่อธรรม ฉะนั้น พระเจ้าคือพระเจ้าของพระองค์ได้ทรงเจิมพระองค์ไว้

ด้วยน้ำมันแห่งความยินดียิ่งกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์” ถ้าเป็นไปได้ให้เราตอบผู้อื่นต่อสิ่งที่เราได้ขโมยเข้ามา หรือสิ่งที่ได้ทำผิดไปแล้ว

ดังนั้นอะไรคือสิ่งที่ผูกพันเราให้เข้ามาสารภาพบาปกับพระเจ้าก็ด้วยการหันหนีจากบาป หรือหันหนีกลับจากทางชั่วออกมาจากระบบของโลก เพราะพระเจ้ากล่าวว่า

ใครเป็นมิตรกับโลกคือการตั้งตัวเป็นศัตรูกับพระเจ้า “อย่ารักโลก” (ยากอบ 4:4) หันหนีออกมาจากตัวคุณเอง คือไม่ยึดติดในตัวเรา มนุษย์มีขีดจำกัด

หรือไม่เห็นประโยชน์ในตัวเอง แต่เพื่อผู้อื่น ออกมาจากความมืดสู่ความสว่าง ออกมาจากอำนาจของซาตานสู่พระเจ้า

หันกลับมาหาพระเจ้าเมื่อที่ว่าพระเจ้าจะกลับมาหาเรา เศคาริยาห์ 1:3

“เพราะฉะนั้น จงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ว่า จงกลับมาหาเรา พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้แหละ เราจะกลับมาหาเจ้า

พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้แหละ” หันกลับมาสู่ชีวิตที่ถูกต้อง ยอมให้พระเจ้าเปลี่ยนแปลงจากสิ่งที่ไม่ถูกต้องมาสู่สิ่งที่ถูกต้อง

อย่าอวยว้ายของท่านให้แก่บาปจงให้อวยว้ายเป็นเครื่องใช้ในการชอบธรรมถวายแด่พระเจ้า พระเยซูได้ชำระพระวิหารให้บริสุทธิ์ เมื่อพระองค์ได้เข้าไปในพระวิหาร

พระองค์ทรงเห็นคนขายวัว ขายแกะ ขายนกพิราบ และคนรับแลกเงินที่กำลังแลกเงินอยู่ พระองค์ได้เอาเชือกทำเป็นแส้ โไลคนเหล่านั้น

พร้อมกับแกะและวัวออกไปจากบริเวณพระวิหาร และพระองค์ทรงเหน็บและคว้าโต๊ะของคนที่รับแลกเงิน แล้วพระองค์ทรงตรัสว่า เราจะยกขึ้นใหม่ภายในสามวัน

เขียนโดย ศจ.พงศ์ศักดิ์ ปิ่นแก้ว

วันเสาร์ที่ 24 มีนาคม 2012 เวลา 21:51 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 09 มิถุนายน 2012 เวลา 01:40 น.

---

พระวิหารที่พระองค์ทรงตรัสถึงนั้นคือพระกายของพระองค์ (ยอห์น

2:13-22)ตั้งนั้น เมื่อพระองค์ได้ทรงชำระเราแล้วด้วยพระโลหิตอันบริสุทธิ์ซึ่งไม่มีกางเขน ทำไมเราถึงจะไม่เข้ามาผูกพันกับพระองค์

และนำเราไปสู่การสารภาพความบาปของเราต่อพระเจ้าองค์บริสุทธิ์ของเราเล่า

ถึงเวลาแล้วครับที่เราจะต้องหันกลับมาใหม่อีกครั้งหนึ่งและคุกเข่าลงต่อหน้าพระพักตร์แล้วบอกว่า พระบิดาเจ้าข้า

ลูกขอสารภาพความผิดบาปทั้งสิ้นของข้าพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง ด้วยความจริงใจไม่หลอกลวง หรือไม่ซ่อนความบาปเอาไว้อีกต่อไป เอเมน

.....

// //